

Kunstliefde Prijs 2019, juryrapport

Utrecht, 13 oktober 2019

Dit is het achtste jaar dat de Kunstliefdeprijs wordt uitgereikt. Een prijs die verankerd is in de historie van Kunstliefde. Het is namelijk de samenvoeging van twee eerdere prijzen binnen dit Kunstgenootschap: de Bernard Johan Kerkhofprijs anno 1957 en de Van Dokkumprijs anno 1988. Beide prijzen werden jaarlijks uitgereikt aan kunstenaarsleden van Kunstliefde. Dat is met de Kunstliefdeprijs niet meer het geval, ook niet-leden van Kunstliefde kunnen in aanmerking komen voor deze prijs. Wel is vereist dat de genomineerden in het jaar voorafgaande aan de uitreiking van de prijs in Kunstliefde hebben geëxposeerd en dat de betreffende kunstenaars verbonden zijn aan de stad of provincie Utrecht. De prijs kan zowel de waardering voor het oeuvre van de genomineerden benadrukken, als ook een aanmoediging zijn voor jonge kunstenaars van wie op basis van het werk veel verwacht mag worden. Daarbij kunnen alle disciplines in de beeldende kunst in gelijke mate in aanmerking komen.

De jury bestaat uit drie leden waarvan twee geen lid van Kunstliefde mogen zijn, waaronder de voorzitter. Dit jaar, evenals de vorige twee jaar, bestaat de jury uit Arna Loonstra, voormalig galeriehouder en docent tekenen, schilderen en kunstbeschouwing, Jaap Röell, oud-voorzitter van Kunstliefde, kunstrecensent en galeriehouder van KuuB en ik, Berthe Schoonman, galeriehouder van SANAA te Utrecht. Conform de bepalingen rond de instelling van de Kunstliefdeprijs, is dit de laatste keer dat deze jury de prijs uitreikt. Voor het komende seizoen zal een nieuwe jury aantreden.

De prijs bestaat uit een geldbedrag van € 1.500,- en een beeldje gemaakt door Elselien van der Graaf. De ontvanger van de prijs krijgt binnen een jaar gedurende ten minste drie weken de ruimte van Kunstliefde ter beschikking om als curator een tentoonstelling te maken van zijn of haar werk al of niet in combinatie met een of meerdere gastkunstenaars. Zoals vandaag voor het laatst het geval is met de winnaar van vorig jaar, Carien Vugts, met de gastkunstenaar Lisa Couwenbergh in de expositie *Het Blauwe Uur*. De jury heeft met grote waardering kennis genomen van deze tentoonstelling.

In het seizoen 2018-2019 hebben wij als juryleden los van elkaar de tentoonstellingen bezocht en zijn we in gezamenlijk overleg tot een longlist gekomen, die we uiteindelijk tot drie genomineerden hebben teruggebracht. De namen van de genomineerden zijn bij de opening van de tentoonstelling *Het Blauwe Uur* bekend gemaakt. In alfabetische volgorde zijn dat:

Eline Peek

Erica van Seeters

Studio ZwartFrame; Bart Schalekamp, Emilio Timp, Jeroen van Veluw.

De werken van deze kunstenaars bestrijken een breed scala van de beeldende kunst: schilderijen, beeldhouwwerken en cross-overs tussen autonome kunst en design. Deze diversiteit is ook te zien in de programmering van Kunstliefde én in de kunst van de leden van deze vereniging. Daarmee is deze aloude kunstenaarsvereniging van beeldende

kunst een broeinest van diversiteit en van vernieuwing. Wij hopen oprecht dat dat nog vele decennia op deze plek kan plaatsvinden.

Eline Peek

Van de genomineerden is alleen Eline Peek lid van Kunstliefde, al vanaf 2003.

Zij is zeer betrokken bij deze vereniging en heeft in de loop van de tijd aan vele tentoonstellingen deelgenomen en anderszins haar bijdrage geleverd aan de continuïteit van Kunstliefde.

In april j.l. nam zij deel aan de ledententoonstelling *Nexus 2*.

Zij toonde daar het schilderij *Private* (200 x 100 cm, acryl op linnen) uit de serie *Facing Me*.

Onmiddellijk bij binnenkomst hing dit grote en indringende werk rechts tegen de muur. Het was onmogelijk om zomaar voorbij te lopen aan dit zelfportret met een iets afgewend hoofd en de ogen dicht in de kenmerkende en eigenzinnige stijl van Eline Peek. Ondanks dit laatste – de ogen dicht – riep dit imponerende schilderij veel op. Het zinderde daar aan de muur van overtuigingskracht. Zoals de afgelopen jaren bijna al haar zelfportretten getuigen van onwankelbare kwetsbaarheid en meedogenloze zelfreflectie op haar bestaan als schilder. Haar werken zijn losgezongen van de achtergrond. Daardoor komt alle nadruk te liggen op de impressie van het portret op de kijker. Eline Peek gaat daarmee nadrukkelijk de dialoog aan met de beschouwer. Haar portretten bestaan bij de gratie van het terugkijken.

De leden van de jury willen met de nominatie van Eline Peek voor de Kunstliefdeprijs hun grote waardering tot uitdrukking brengen voor het oeuvre dat zij zo standvastig en eigenzinnig tot stand brengt en dat steeds nieuwe accenten krijgt.

Het schilderij *Private* hangt nu in Slot Zeist als onderdeel van vijftig genomineerde werken voor De Nederlandse Portretprijs 2019. Op zondag 3 november vindt de prijsuitreiking plaats. Er is ook een publieksprijs aan verbonden.

Erica van Seeters

Erica van Seeters, sinds 1995 lid van de Nederlandse Kring van Beeldhouwers, heeft in 2002 in opdracht van het K.F. Heinfonds in het St. Maartenshof aan het Domplein een abstract beeld gerealiseerd dat uit drie delen bestaat in de kleuren zwart, rood en wit graniet. Dit beeld – *Een plek om te delen* – is een directe verwijzing naar Sint Maarten die de helft van zijn mantel doorsneed en dat deelde met een bedelaar aan de stadspoort.

In 2017 kocht het K.F. Heinfonds het beeld *Soundscape I* van Erica van Seeters aan en schonk dit vervolgens aan het vernieuwde Museum Sonnenborgh alwaar het in een binnenmuur is ingemetseld. Een steen die door de grafische aanduidingen daarop, geluidsignalen uit het heelal lijkt op te vangen.

Erica van Seeters is een betrokken en gedreven kunstenaar in steen.

Op de tentoonstelling *Printmaking against all odds*, februari jl. in Kunstliefde, samengesteld door Caroline Koenders, werden verschillende werken van Erica gepresenteerd, zowel in Belgisch hardsteen, in dolomiet en in verschillende kleuren albast. Door de aangebrachte lijnenstructuur op de stenen tonen deze zich als grafische werken, als raadselachtige tekens in licht en donker. Met name het object *Big Bang* dat hier beneden werd getoond bij de ingang van de tentoonstellingsruimte uit de serie *Energy Spaces*, sprak de leden van de jury zeer aan. Op minimalistische wijze zijn door haar zaaggleuven in de steen aangebracht waardoor deze een deel van de historie van miljoenen jaren lijkt prijs te geven. Andere delen van de steen zijn gepolijst en op de steen zijn vreemdsoortige cilindervormige vormen

neergelegd. Dit was een grafisch werk 'tegen alle verwachtingen in' zoals de titel van de tentoonstelling aangaf.

De jury is van mening dat Erica van Seeters er in geslaagd is in haar oeuvre beeldhouwkunst te combineren met grafische elementen die als bewegingen in de oneindige ruimte zijn en dat zij daarmee raakt aan het raadsel van het bestaan.

Studio ZwartFrame; Bart Schalekamp, Emilio Timp en Jeroen van Veluw.

Bart Schalekamp nam deel aan het project De Belofte nummer 14. Hij toonde zijn werk in twee exposities van dit project, aan het begin in januari 2019 en aan het slot van De Belofte in de expositie *Buying Time*, juni/juli van dit jaar. In *Buying Time* zagen we met als titel *Cadans*, een langzaam zwiepende stalen band, van de grond tot aan het plafond. Doordat het mechaniek net even in onbalans is beweegt de stalen band zonder enige regelmaat in een cirkelachtige beweging. Rustig draaiend om zijn eigen as, zoekend naar een ritme. Het imperfecte perfect.

In de expositie *Nexus 2* van april dit jaar hadden we al werk van Schalekamp gezien, toen samenwerkend met Emilio Timp en Jeroen van Veluw in het collectief Studio ZwartFrame. Getoond werd *Circle* waarbij op kunstzinnige wijze gespeeld wordt met het natuurkundig fenomeen van het uitzetten van materiaal door warmte en krimpen door afkoeling wat te maken heeft met de verschillende snelheid van beweging van de moleculen in materialen. Daarmee komen krachten vrij die de metalen ring rond het uitzettende materiaal vervormen. Galerie Logman toonde tijdens het Uitfeest op 15 september jl. op het Domein, een andere variant van dit natuurkundig verschijnsel in de vorm van het werk *Conflict*.

In de handen van Studio ZwartFrame is het echter veel meer dan een natuurkundig proefje. Hun werk, zowel in groepsverband als ook voor elk van hen individueel, combineert autonome kunst met vormgeving en materiaalonderzoek. Dat maakt hun werk zo interessant en uniek en voor de beschouwer zo onvoorspelbaar. Zij banen nieuwe wegen door onverschrokken en ogenschijnlijk zonder technische belemmeringen esthetische combinaties te maken die de grenzen tussen kunst en vormgeving overschrijden. De jury is zeer gecharmeerd van hun gemeenschappelijke werk, waarbij elk project nieuwe vragen en uitdagingen oproept waardoor een soort kettingreactie van verwondering optreedt.

.....

De Kunstliefde Prijs 2019 kan slechts aan één van de genomineerden worden uitgereikt. Dat maakt het leven van de jury er niet makkelijker op, maar wel spannender.

De jury stond uiteindelijk voor de keuze de prijs uit te reiken aan Eline Peek of Erica van Seeters wier beider werk binnen hun zeer gewaardeerde oeuvre krachtig en overtuigend is, of aan drie jonge kunstenaars die, samenwerkend binnen het collectief ZwartFrame, tegelijkertijd vormgevers en materiaalonderzoekers zijn. De jury verwacht veel van dit collectief, juist ook omdat samenwerken in de beeldende kunst tot verrassende ontwikkelingen en complexe resultaten kan leiden.

De jury heeft er voor gekozen om de Kunstliefdeprijs 2019 aan Studio ZwartFrame te verstrekken.